

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Pavlou Peltrámovou ve věci

žalobkyně: J [redacted] S [redacted], narozená dne [redacted]
bytem V [redacted], [redacted] S [redacted]
zastoupené ustanoveným advokátem JUDr. Milanem Štembergem
sídlem Cyrila Boudy 1444, 272 01 Kladno

proti

žalovanému: **Money service a.s.**, IČO 28970691
sídlem U Golfu 565, 109 00 Praha 10 - Horní Měcholupy
zastoupeného advokátem JUDr. Michalem Račokem
sídlem T. G. Masaryka 108, 272 01 Kladno

o zrušení rozhodčího nálezu

takto:

- I. Žaloba, kterou se žalobkyně domáhala zrušení rozhodčího nálezu ze dne 24. 8. 2016, č.j. 001/2016-5, vydaného Mgr. Jiřím Topkou, rozhodcem s adresou pro doručování Hut'ská 1294, 27201 Kladno, se zamítá.
- II. Žalobkyně je povinna nahradit žalovanému náklady řízení ve výši 6 776 Kč k rukám zástupce žalovaného JUDr. Michala Račoka, do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lud'ka Kotlantová

Odůvodnění:

1. Žalobkyně podala ke zdejšímu soudu dne 9. 1. 2018 návrh, kterým se domáhala, aby soud zrušil rozhodčí nález ze dne 24. 8. 2016, č.j. 001/2016-5, vydaný Mgr. Jiřím Topkou, rozhodcem s adresou pro doručování Hut'ská 1294, 272 01 Kladno a uložil žalovanému nahradit žalobkyni náklady řízení. V žalobě žalobkyně uvedla, že proti žalobkyni je vedeno exekuční řízení, a to Mgr. Hynkem Sekyrkou, Exekutorský úřad Praha 1, pod sp. zn. 145 EXE 31/17 s tím, že pověření tohoto exekutora vydal Okresní soud v Kladně pod sp. zn. 10 EXE 7/2017. Žalobkyně navrhla v rámci exekučního řízení, aby toto bylo zastaveno. Okresní soud v Kladně žalobkyni usnesením ze dne 30. 11. 2017, č.j. 10 EXE 7/2017-65, doručeným dne 11. 12. 2017, uložil podat do 30 dnů příslušnému soudu žalobu na zrušení rozhodčího nálezu. Důvodem pro podání návrhu na zastavení exekuce je skutečnost, že rozhodčí smlouva uzavřená ve věci údajně dne 14. 8. 2015 je absolutně neplatná pro rozpor se zákonem, a to konkrétně § 1813, § 1814 písm. j) občanského zákoníku, když tato doložka je sjednaná nepochybně v rámci spotřebitelské smlouvy a znamená k újmě spotřebitele značnou nerovnováhu v právech a povinnostech stran z pohledu ustanovení, jímž bylo do právního řádu implementováno základní pravidlo směrnice č. 93/13/EHS ze dne 5. 4. 1993. Žalobkyně je spotřebitelem, když není a nebyla podnikatelem. Je laikem v oboru a starobním důchodcem. Za nepřiměřené považuje žalobkyně zejména zbavení spotřebitele práva podat žalobu u řádného soudu, zbavení práva na ústní proces a zbavení práva použít opravný prostředek. Rozhodčí smlouva tak významným způsobem omezuje spotřebitele, tedy dlužníka, v jeho základních právech. Je evidentní, že sjednání rozhodčí smlouvy, podle které bude rozhodce rozhodovat bez nařízení ústního jednání, bez slyšení stran a bez možnosti odvolání, zcela vylučuje spotřebitele z možnosti domoci se rozhodování před orgánem, na který se vztahují ustanovení právních předpisů na ochranu spotřebitele s možností odvolacího řízení. V dané věci je tedy více než zjevné, že pro rozpor se zákonem, stanovenou ochranou spotřebitele, je rozhodčí doložka neplatná a na jejím základě vydaný nález nemůže obstát, jelikož je zde dán důvod pro jeho zrušení podle § 31 písm. a). V této věci nelze se spotřebitelem uzavřít platnou smlouvu a rovněž § 31 písm. b) rozhodčí smlouva je pro hrubý rozpor s právem neplatná.
2. Žalovaný se k návrhu žalobkyně písemně vyjádřil tak, že s návrhem nesouhlasí. Navrhuje, aby byla žaloba zamítnuta a byly mu přiznány náklady řízení. Žalovaný zejména uvádí, že pokud žalovaná namítá, že podle platného znění zákona o rozhodčím řízení ke dni uzavření rozhodčí smlouvy neodporovala uzavření rozhodčí smlouvy se spotřebitelem tomuto zákonu, ba naopak to bylo běžnou praxí, a to i v rámci spotřebitelských vztahů. Pokud pak žalobkyně argumentuje § 1813 a § 1814 písm. j) občanského zákoníku, je žalovaný toho názoru, že rozhodčí doložka, resp. dozorčí smlouva, byla uzavřena dle dohody a v souladu se svobodnou vůlí smluvních stran, přičemž nebyla nijak formulářově předpřipravena a žalobkyně tak měla dostatek času na to zvážit veškeré okolnosti, jakož se i vyjadřovat ke znění smlouvy a volbě rozhodců. Mgr. Jiří Topka je osobou zapsanou v seznamu rozhodců oprávněných rozhodovat spotřebitelské spory, jež vede Ministerstvo spravedlnosti ČR a je vázán při svém rozhodování platnými zákony České republiky a i též veškerými předpisy stanovenými na ochranu spotřebitele. Žalobkyně měla možnost se v rámci rozhodčího řízení vyjádřit a činit návrh, což neučinila. V rozhodčím nálezu byla poučena, že proti němu lze z důvodu § 31 podat ve lhůtě 3 měsíců návrh na jeho zrušení. Toto však neučinila. Žalobkyně čerpala v minulosti od žalovaného více spotřebitelských úvěrů, a to na základě smlouvy o spotřebitelském úvěru č. 240/2015 ze dne 12. 3. 2015 částku 550 000 Kč na základě smlouvy o spotřebitelském úvěru č. 430/2015 ze dne 14. 7. 2015 částku 25 000 Kč. Veškerá práva vyplývající ze smlouvy o spotřebitelském úvěru č. 240/2015 ze dne 12. 3. 2015 byla narovnána dohodou podle § 1903 občanského zákoníku ze dne 15. 7. 2015.

Pohledávky žalované byly zajištěny smlouvou o zajišťovacím převodu spoluvlastnického práva k nemovitosti ze dne 15. 7. 2015. Žalobkyně si zcela vědomě brala od žalovaného spotřebitelské úvěry, znala znění smluv a své povinnosti z něj vyplývající a poskytla vědomě zajištění dluhu právě zajišťovacím převodem práva k nemovitosti, který se však stal v souladu s § 2044 odst. 1 občanského zákoníku nepodmíněným. I přesto odmítá žalobkyně splnit své povinnosti a nemovitosti vyklidit. Žalovaný považuje jednání žalobkyně za účelové ve snaze co nejvíce oddálit výkon exekuce. Žalobkyně nevyužila svých práv a povinností a procesní obrany v rámci rozhodčího řízení, které měla stejné jako žalovaného. Dle žalovaného se tak jedná o zneužití práva, které by nemělo používat právní ochrany dle § 8 občanského zákoníku. Naopak je to žalovaný, kdo řádně a včas plnil vůči žalobkyni veškeré své povinnosti a jednal ve styku s ní vždy poctivě, přičemž žalovaná odkazuje na § 7 občanského zákoníku. Pokud se žalobkyně pak odvolává na svou špatnou současnou situaci, pak dle žalovaného si tuto situaci způsobila žalobkyně sama svým jednáním. Je to žalobkyně, která nesplnila žádnou ze svých povinností, které jí vznikly s uzavřením smluv, a doposud nezaplatila žalovanému absolutně ničeho.

3. Z rozhodčího nálezu vydaného dne 24. 8. 2016 Mgr. Jirím Topkou, rozhodcem s adresou pro doručování Hutská 1294, 272 01 Kladno, pod č.j. 001/2016-5, jež nabyl právní moci dne 26. 8. 2016 a je vykonatelný dne 26. 9. 2016, soud zjistil, že tímto nálezem rozhodl rozhodce v rozhodčím řízení ve věci žalobce (zde žalovaný) a žalované (zde žalobkyně) o vyklizení nemovitostí, o určení nepodmíněnosti zajišťovacího převodu vlastnického práva k nemovitostem tak, že uložil žalované povinnost do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodčího nálezu vyklidit a vyklizené předat žalobci nemovitosti, a to bytovou jednotku č. ■■■■ nacházející se v budově čp. ■■■■ v obci S■■■■, stojící na pozemku parc. č. St. ■■■■ v katastrálním území S■■■■ se spoluvlastnickým podílem ve výši 337/9636 na společných částech domu čp. ■■■■ v obci S■■■■, který stojí na pozemku č. ■■■■ v katastrálním území S■■■■ a spoluvlastnický podíl ve výši 337/9636 na pozemku parc. č. St. ■■■■ v katastrálním území S■■■■, vše evidováno v katastru nemovitostí vedeného Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště S■■■■ na listu vlastnictví č. ■■■■ pro obec a katastrální území S■■■■. Dále určil, že zajišťovací převod vlastnického práva k bytové jednotce č. ■■■■ nacházející se v budově čp. ■■■■ v obci S■■■■, stojící na pozemku parc. č. St. ■■■■ v katastrálním území S■■■■ se spoluvlastnickým podílem ve výši 337/9636 na společných částech domu čp. ■■■■ v obci S■■■■, který stojí na pozemku č. ■■■■ v katastrálním území S■■■■ a spoluvlastnický podíl ve výši 337/9636 na pozemku parc. č. St. ■■■■ v katastrálním území S■■■■, vše evidováno v katastru nemovitostí vedeného Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště S■■■■ na listu vlastnictví č. ■■■■ pro obec a katastrální území Slaný na základě smlouvy o zajišťovacím převodu práva k nemovitostem ze dne 14. 7. 2015, se stal ke dni 15. 8. 2015 ve smyslu § 2044 odst. 1 občanského zákoníku nepodmíněným a uložil žalované povinnost nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 19 602 Kč.
4. Ze smlouvy o spotřebitelském úvěru č. 240/2015 uzavřené dne 12. 3. 2015 mezi účastníky řízení soud zjistil, že žalovaný jako úvěrující se zavázal poskytnout žalobkyni jako úvěrované, spotřebitelský úvěr ve výši 550 000 Kč.
5. Ze smlouvy o spotřebitelském úvěru č. 430/2015 uzavřené dne 14. 7. 2015 soud zjistil, že žalovaný, jakožto úvěrující, se touto smlouvou zavázal poskytnout žalobkyni, jakožto úvěrované, spotřebitelský úvěr ve výši 25 000 Kč. V souvislosti s touto smlouvou bylo dohodnuto, že smluvní strany uzavřely rozhodčí smlouvu, v níž se dohodly, že veškeré spory ohledně právních vztahů založených touto smlouvou, budou rozhodovány v rozhodčím řízení podle zákona č. 216/1994 Sb. o rozhodčím řízení a zástavní smlouvu zaručenou k zajištění pohledávek úvěrujícího vůči úvěrovanému vzniklých na základě této smlouvy.

6. Z dohody podle § 1903 občanského zákoníku uzavřené mezi účastníky řízení dne 14. 7. 2015 soud zjistil, že touto dohodou učinili účastníci nesporným, že dne 12. 3. 2015 spolu uzavřeli smlouvu o úvěru č. 240/2015 ve znění dodatku č. 1 ke smlouvě o spotřebitelském úvěru ze dne 18. 3. 2015, na základě které úvěrující poskytl úvěrované úvěr ve výši 550 000 Kč s tím, že úvěrující eviduje k datu podpisu smlouvy na základě této smlouvy o úvěru vyjmenované pohledávky uvedené v článku I. bod 2. Účastníci se dohodli, že tak všechny závazky úvěrované vůči úvěrujícímu se ruší a nahrazují se novým závazkem úvěrované vůči úvěrujícímu uvedeným v odstavci 5 tohoto článku s tím, že novým závazkem je závazek úvěrované uhradit úvěrujícímu částku ve výši 800 000 Kč, která je splatná 14. 8. 2015. Současně v bodě 2 byla uzavřena rozhodčí doložka tak, že veškeré spory ohledně právních vztahů založených touto smlouvou budou rozhodovány v rozhodčím řízení s tím, že v rozhodčím řízení bude rozhodovat jediný rozhodce, a to Mgr. Jiří Topka s adresou pro doručování Pařížská 2161, 272 01 Kladno. Před podáním rozhodčí žaloby není žalobce povinen vyzvat žalovaného k plnění podle § 142a občanského soudního řádu. Dále bylo mj. dohodnuto, že ústní jednání nařídí rozhodce na základě shodného návrhu všech účastníků rozhodčího řízení. V řízení musí pak rozhodce postupovat tak, aby všem účastníkům rozhodčího řízení byla dána plná příležitost k uplatnění jejich práv a byl zajištěn skutkový stav dostačující pro rozhodnutí sporu. Rozhodčím nálezem rozhodnutí rozhodce se doručí účastníkům poštou doporučenou zásilkou určenou do vlastních rukou adresáta a rozhodčí nález nabývá právní moci jeho doručením. Uplynula-li doba stanovená v rozhodčím nález ke splnění povinnosti, stává se rozhodčí nález vykonatelným a může být jako exekuční titul vykonatelný v exekučním řízení.
7. Ze smlouvy o zajišťovacím převodu spoluvlastnického práva k nemovitosti uzavřené dne 14. 7. 2015 mezi účastníky řízení soud zjistil, že touto smlouvou účastníci prohlásili, že dne 14. 7. 2015 uzavřeli smlouvu o spotřebitelském úvěru č. 430/2015, na jejímž základě poskytl nabyvatel spotřebitelský úvěr ve výši 25.000 Kč. Dále dne 14. 7. 2015 uzavřeli dohodu podle § 1903 občanského zákoníku, kterou uplatnili svá vzájemná práva a povinnosti, na základě čehož se převodce zavázal uhradit nabyvateli částku 800.000 Kč. Za účelem zajištění pohledávek uvedených v IV. bod 2 smlouvy převedl převodce žalobkyně nabyvateli žalovanému nemovitosti – bytovou jednotku č. ■■■■■ nacházející se v budově čp. ■■■■■ v obci S■■■■, stojící na pozemku parc. č. St. ■■■■■ v katastrálním území S■■■■ se spoluvlastnickým podílem ve výši 337/9636 na společných částech domu čp. ■■■■■ v obci S■■■■, který stojí na pozemku č. ■■■■■ v katastrálním území S■■■■ a spoluvlastnický podíl ve výši 337/9636 na pozemku parc. č. St. ■■■■■ v katastrálním území S■■■■, vše evidováno v katastru nemovitostí vedeného Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště S■■■■ na listu vlastnictví č. ■■■■■ pro obec a katastrální území S■■■■.
8. Z rozhodčí smlouvy uzavřené mezi účastníky řízení dne 14. 8. 2015 soud zjistil, že v souvislosti s uzavřením smlouvy o spotřebitelském úvěru č. 430/2015, na jejímž základě poskytl žalovaný žalobkyni spotřebitelský úvěr ve výši 25 000 Kč se účastníci řízení dohodli, že veškeré spory ohledně právních vztahů založených touto smlouvou byly rozhodovány v rozhodčím řízení, a to jediným rozhodcem Mgr. Jiřím Topkou. Dále byly ujednány způsobu zahájení a forma vedení rozhodčího řízení (doručením rozhodčí žaloby rozhodci), odměna rozhodce a předpokládaných druhů nákladů, které mohou spotřebiteli v rozhodčím řízení vzniknout a o pravidla pro jejich přiznání (3% z hodnoty sporu, nejméně 3 000 Kč a paušální náhrada ve výši 3 000 Kč), místo konání rozhodčího řízení (místo shodné s adresou rozhodce pro doručování), způsob doručení rozhodčího nálezu spotřebiteli (poštou doručenou zásilkou do vlastních rukou) a že pravomocný rozhodčí nález je vykonatelný uplynutím doby stanovené v rozhodčím nález ke splnění povinnosti).

9. Ze spisu rozhodce Mgr. Jiřího Topky soud zjistil, že návrhem datovaným dne 12. 7. 2016 podal žalobce k rozhodci žalobu na vyklizení nemovitosti a na určení nepodmíněnosti zajišťovacího převodu vlastnického práva k nemovitostem. Současně doložil smlouvu o zajišťovacím převodu spoluvlastnického práva k nemovitosti ze dne 14. 7. 2015 uzavřené mezi účastníky, dohodu podle § 1903 občanského zákoníku uzavřenou dne 15. 7. 2015, smlouvu o spotřebitelském úvěru č. 430/2015 uzavřenou mezi účastníky řízení dne 14. 7. 2015 a rozhodčí smlouvu uzavřenou mezi účastníky řízení ze dne 14. 8. 2015. Soud dále zjistil, že rozhodce zaslal účastníkům řízení oznámení o přijetí funkce rozhodce. Současně vyzval žalobkyni k uhrazení rozhodčího poplatku a žalovaného k vyjádření se k rozhodčí žalobě s tím, že v rámci tohoto vyjádření žalobkyni poučil, jaké jsou její práva. Tyto dokumenty byly žalobkyni doručeny do vlastních rukou dne 21. 7. 2016. Žalobkyně se k rozhodčí žalobě nevyjádřila. Napadený rozhodčí náleží byl žalobkyni doručen dne 26. 8. 2016 do vlastních rukou.
10. Ze spisu Okresního soudu v Kladně, sp.zn. 10 EXE 7/2017 soud zjistil, že je tímto řízením vedena ze strany exekuční věc oprávněného - žalovaného vůči povinné - žalobkyni pro exekuci pro vyklizení a pro 19.602 Kč s příslušenstvím. Usnesením ze dne 30. 11. 2017, č.j. 10 EXE 7/2017-67 Okresní soud v Kladně vydal usnesení, kterým mj. uložil povinné, tedy žalobkyni, aby do 30 dnů podala u příslušného soudu návrh na zrušení rozhodčího nálezu č.j. 001/2016-5 ze dne 24. 8. 2016. Rozhodnutí nabylo právní moci 28. 12. 2017 a žalobkyni byl doručen dne 11. 12. 2017.
11. Soud dospěl na základě provedeného dokazování ke skutkovému závěru, že účastníci řízení uzavřeli v minulosti nejprve dne 12. 3. 2018 smlouvu o spotřebitelském úvěru č. 240/2015, na základě které žalobkyně čerpala u žalovaného úvěr ve výši 550 00 Kč a pak dne 14. 7. 2015 smlouvu o spotřebitelském úvěru č. 430/2015, na základě které pak žalobkyně čerpala u žalovaného úvěr ve výši 25 000 Kč. Dne 14. 7. 2015 účastníci řízení uzavřeli dohodu o narovnání, ve které učinili nesporným, že žalovaný poskytl žalobkyni úvěr ve výši 550 000 Kč a že žalovaný vůči žalobkyni eviduje tam popsané pohledávky z uvedeného úvěru vyplývající. Současně se účastníci řízení dohodli, že veškeré spory ohledně vztahů, vzniklé z této dohody, budou rozhodovány v rozhodčím řízení zvoleným rozhodcem Mgr. Jiřím Topkou. Současně účastníci si sjednali, že ústní jednání nařídí rozhodce jen na základě shodného návrhu všech účastníků a že rozhodčí náleží nabývá právní moci jeho doručením. Uplynula-li lhůta stanovená v rozhodčím náleží ke splnění povinnosti, stává se rozhodčí náleží vykonatelným a může být jako exekuční titul vykonán v exekučním řízení. Dále účastníci řízení uzavřeli dne 14. 8. 2015 rozhodčí smlouvu, ve které se ujednali, že veškeré spory ohledně právních vztahů založených smlouvou o spotřebitelském úvěru č. 430/2015 budou rozhodovány v rozhodčím řízení jediným rozhodcem Mgr. Jiřím Topkou. Ostatní ujednání v rozhodčí smlouvě jsou stejná jako v dohodě o narovnání ze dne 14. 7. 2015. Rozhodčí žaloba včetně výzvy k vyjádření se k ní byly žalobkyni doručeny do vlastních rukou, žalobkyně se nevyjádřila. Rozhodčí náleží, který je napaden touto žalobou, byl žalobkyni doručen opět do vlastních rukou dne 26. 8. 2016.
12. Podle § 2 zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích náleží, platného ke dni 14. 8. 2015, (dále jen „zákon o rozhodčím řízení“) strany se mohou dohodnout, že o majetkových sporech mezi nimi, s výjimkou sporů vzniklých v souvislosti s výkonem rozhodnutí a incidenčních sporů, k jejichž projednání a rozhodnutí by jinak byla dána pravomoc soudu nebo o nichž to stanoví zvláštní zákon, má rozhodovat jeden nebo více rozhodců anebo stálý rozhodčí soud (rozhodčí smlouva). Rozhodčí smlouvu lze platně uzavřít, jestliže strany by mohly o předmětu sporu uzavřít smír. Rozhodčí smlouva se může týkat a) jednotlivého již vzniklého sporu (smlouva o rozhodci), nebo b) všech sporů, které by v budoucnu vznikly z určitého právního vztahu nebo z vymezeného okruhu právních vztahů

(rozhodčí doložka). Není-li v rozhodčí smlouvě uvedeno jinak, vztahuje se jak na práva z právních vztahů přímo vznikající, tak i na otázku právní platnosti těchto právních vztahů, jakož i na práva s těmito právy související. Rozhodčí smlouva váže také právní nástupce stran, pokud to strany v této smlouvě výslovně nevyloučí.

13. Podle § 3 odst. 3 zákona o rozhodčím řízení strany se mohou dohodnout, že o majetkových sporech mezi nimi, s výjimkou sporů vzniklých v souvislosti s výkonem rozhodnutí a incidenčních sporů, k jejichž projednání a rozhodnutí by jinak byla dána pravomoc soudu nebo o nichž to stanoví zvláštní zákon, má rozhodovat jeden nebo více rozhodců anebo stálý rozhodčí soud (rozhodčí smlouva). Rozhodčí smlouvu lze platně uzavřít, jestliže strany by mohly o předmětu sporu uzavřít smír. Rozhodčí sjednává-li se rozhodčí smlouva pro řešení sporů ze spotřebitelských smluv, musí být sjednána samostatně a nikoliv jako součást podmínek, jimiž se řídí smlouva hlavní; jinak je neplatná. Podle odst. 5 pak rozhodčí doložka uzavřená podle odstavce 3 musí obsahovat také pravdivé, přesné a úplné informace o
 - a) rozhodci nebo o tom, že rozhoduje stálý rozhodčí soud,
 - b) způsobu zahájení a formě vedení rozhodčího řízení,
 - c) odměně rozhodce a předpokládaných druhích nákladů, které mohou spotřebitel v rozhodčím řízení vzniknout a o pravidlech pro jejich přiznání,
 - d) místu konání rozhodčího řízení,
 - e) způsobu doručení rozhodčího nálezu spotřebiteli a
 - f) tom, že pravomocný rozhodčí nález je vykonatelný.
14. Podle § odst. 3 zákona o rozhodčím řízení strany se mohou dohodnout, že o majetkových sporech mezi nimi, s výjimkou sporů vzniklých v souvislosti s výkonem rozhodnutí a incidenčních sporů, k jejichž projednání a rozhodnutí by jinak byla dána pravomoc soudu nebo o nichž to stanoví zvláštní zákon, má rozhodovat jeden nebo více rozhodců anebo stálý rozhodčí soud (rozhodčí smlouva). Rozhodčí smlouvu lze platně uzavřít, jestliže strany by mohly o předmětu sporu uzavřít smír. Rozhodčí Rozhodcem určeným rozhodčí doložkou pro řešení sporů ze spotřebitelských smluv může být jen osoba, která je zapsána v seznamu rozhodců vedeném Ministerstvem spravedlnosti.
15. Podle § 27 zákona o rozhodčím řízení strany se mohou dohodnout v rozhodčí smlouvě, že rozhodčí nález může být k žádosti některé z nich nebo obou přezkoumán jinými rozhodci. Nestanoví-li rozhodčí smlouva jinak, musí být žádost o přezkoumání zaslána druhé straně do 30 dnů ode dne, kdy byl straně žádající o přezkoumání doručen rozhodčí nález. Přezkoumání rozhodčího nálezu je součástí rozhodčího řízení a platí o něm ustanovení tohoto zákona.
16. Podle § 31 zákona o rozhodčím řízení soud na návrh kterékoliv strany zruší rozhodčí nález, jestliže a) byl vydán ve věci, o níž nelze uzavřít platnou rozhodčí smlouvu, b) rozhodčí smlouva je z jiných důvodů neplatná, nebo byla zrušena, anebo se na dohodnutou věc nevztahuje, c) ve věci se zúčastnil rozhodce, který nebyl ani podle rozhodčí smlouvy, ani jinak povolán k rozhodování, nebo neměl způsobilost být rozhodcem, d) rozhodčí nález nebyl usnesen většinou rozhodců, e) straně nebyla poskytnuta možnost věc před rozhodci projednat, f) rozhodčí nález odsuzuje stranu k plnění, které nebylo oprávněným žádáno, nebo k plnění podle tuzemského práva nemožnému či nedovolenému, g) rozhodce nebo stálý rozhodčí soud rozhodoval spor ze spotřebitelské smlouvy v rozporu s právními předpisy stanovenými na ochranu spotřebitele nebo ve zjevném rozporu s dobrými mravy nebo veřejným pořádkem, h) rozhodčí smlouva týkající se sporů ze spotřebitelských smluv neobsahuje informace požadované v § 3 odst. 5, popřípadě tyto informace jsou záměrně nebo v nezanedbatelném rozsahu neúplné, nepřesné nebo nepravdivé, nebo i) se zjistí, že jsou dány důvody, pro které lze v občanském soudním řízení žádat o obnovu řízení.

17. Podle § 33 zákona o rozhodčím řízení soud zamítne návrh na zrušení rozhodčího nálezu, který se opírá o důvody § 31 písm. b) nebo c), jestliže strana, která se domáhá zrušení rozhodčího nálezu, neuplatnila, ač mohla, takový důvod v rozhodčím řízení nejpozději, než začala jednat ve věci samé. To neplatí, jde-li o spory ze spotřebitelských smluv.
18. Podle § 35 odst. 1 zákona o rozhodčím řízení, i když nepodala návrh na zrušení rozhodčího nálezu soudem, může strana, proti níž byl soudem nařízen výkon rozhodčího nálezu, bez ohledu na lhůtu stanovenou v § 32 odst. 1, podat návrh na zastavení nařízeného výkonu rozhodnutí kromě důvodů uvedených ve zvláštním předpisu⁵) i tehdy, jestliže a) rozhodčí nález je stížen některou vadou uvedenou v § 31 písm. a), d) nebo f); b) jsou důvody pro zrušení rozhodčího nálezu vydaného ve sporu ze spotřebitelské smlouvy podle § 31 písm. a) až f), h) nebo pokud jsou dány důvody podle § 31 písm. g) a rozhodčí nález neobsahuje poučení o právu podat návrh na jeho či zrušení soudu; c) strana, která musí mít zákonného zástupce, nebyla v řízení takovým zástupcem zastoupena a její jednání nebylo ani dodatečně schváleno; d) ten, kdo vystupoval v rozhodčím řízení jménem strany nebo jejího zákonného zástupce, nebyl k tomu zmocněn a jeho jednání nebylo ani dodatečně schváleno. Podle odstavce druhého je-li podán návrh podle odstavce 1, soud provádějící výkon rozhodčího nálezu řízení o výkon rozhodnutí přeruší a uloží povinnému, aby do 30 dnů podal u příslušného soudu návrh na zrušení rozhodčího nálezu. Není-li v této lhůtě návrh podán, pokračuje soud v řízení o výkon rozhodčího nálezu.
19. Platnost rozhodčí smlouvy se posuzuje podle zákona č. 216/1994 Sb., ve znění účinném v době uzavření rozhodčí smlouvy.
20. Soud na základě shora uvedeného dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Rozhodčí smlouvy byly uzavřeny v souladu se shora uvedenými ustanoveními. Platnost rozhodčí smlouvy soud posuzoval dle zákona o rozhodčím řízení, platného ke dni 14. 8. 2015, ke dni uzavření rozhodčí smlouvy. Rozhodčí smlouva byla dle názoru soudu sjednána v souladu s ustanoveními zákona o rozhodčím řízení, když pro řešení sporů ze spotřebitelských smluv rozhodl rozhodce, který je veden v seznamu rozhodců vedeném Ministerstvem spravedlnosti, zákon umožňoval sjednání rozhodčí smlouvy i ohledně spotřebitelských smluv a sporů z nich vzniklých. Pokud žalobkyně namítala, že rozhodčí nález je neplatný, neboť rozhodčí smlouva nedovolovala spotřebiteli podat žalobu u řádného soudu, pak soud konstatuje, že právo podat žalobu na zrušení rozhodčího nálezu je zakotveno v zákoně o rozhodčím řízení. Pokud žalobkyně namítala, že jí bylo znemožněno právo na ústní proces, pak dle zákona o rozhodčím řízení pokud se strany nedohodnou jinak (v daném případě se strany dohodly, že ústní jednání rozhodce nařídí jen na základě shodného návrhu všech účastníků řízení), uvedené tedy zákon dovoloval. Pokud žalobkyně namítala, že byla zbavena práva použít opravný prostředek, pak zákon o rozhodčím řízení v § 27 umožňuje stranám se dohodnout, že rozhodčí nález může být k žádosti některé z nich nebo obou přezkoumán jinými rozhodci. V rozhodčí smlouvě se strany dohodly, že rozhodčí nález nabývá právní moci jeho doručením. Uplynula-li lhůta stanovená v rozhodčím nálezu ke splnění povinnosti, stává se rozhodčí nález vykonatelným a může být jako exekuční titul vykonán v exekučním řízení. Uvedené ustanovení je rovněž v souladu se zákonem o rozhodčím řízení. Soud zejména konstatuje, že žalobkyně byla v rámci rozhodčího řízení absolutně neaktivní, ačkoliv byla ze strany rozhodce řádně poučena o svých právech a povinnostech v rámci rozhodčího řízení (viz. výzva k vyjádření se k rozhodčí žalobě ze dne 20. 7. 2016, včetně doručení rozhodčí žaloby, doručené žalobkyni do vlastních rukou dne 21. 7. 2016). Z důvodů uvedených v § 31 písm. a - e) a g) RozŘ lze rozhodčí nález napadat pro vady rozhodčí smlouvy (doložky) a samotného rozhodčího řízení. Zbývá pouze důvod uvedený v § 31 písm. f) RozŘ; ovšem ani na jeho základě nelze přezkoumávat skutkové ani právní závěry rozhodčího nálezu (mezi které by mohl patřit i závěr o výkonu práva na poskytnutí plnění v

rozporu s dobrými mravy) (blíže rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 33 Cdo 2675/2007). Ze všech těchto důvodů soud shledal žalobu nedůvodnou a zamítl ji (výrok I.).

21. Vzhledem k výše uvedenému soud úspěšnému žalovanému přiznal dle §142 odst. 1 o.s.ř. právo na náhradu nákladů v celkové částce 6 776 Kč, představované náklady právního zastoupení, které sestávají z odměny za zastupování advokátem ve výši 27 500 Kč dle § 7 bod 4, § 9 odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění vyhl. č. 120/2014 Sb. za 3 právní úkony – příprava a převzetí, sepis vyjádření ze dne 3. 4. 2018 a účast na jednání dne 20. 7. 2018 (1 právní úkon po 1 500 Kč), dále paušální náhrady hotových výdajů advokáta v celkové výši 900 Kč za 3 právní úkony po 300 Kč dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění vyhl. č. 120/2014 Sb. V souladu s § 14 odst. 1 písm. a), odst. 3 adv. tarifu náleží právnímu zástupci náhrada za promeškaný čas ve výši 200 Kč za 2 půlhodiny, tj. 100 za 1 půlhodinu, když dne 20. 7. 2018 obhájce cestoval ze své kanceláře v Kladně do Prahy a zpět (2 půlhodiny 1 cesta vč. zpáteční). Soud nepřiznal vyúčtovanou náhradu za cestovné, neboť soudu nebyl předložen velký technický průkaz použitého vozidla, a ani nebylo zástupcem tvrzeno, kolik kilometrů bylo najeto. Dohromady částka 5 600 Kč, zvýšená o částku 1 176 Kč, odpovídající 21% dani z přidané hodnoty dle § 137 odst. 3 o.s.ř. ve spojení s § 151 odst. 2 o.s.ř., neboť advokát prokázal, že je plátcem DPH. V souladu s § 160 odst. 1 část věty před středníkem o.s.ř. pak soud stanovil lhůtu k plnění v trvání tří dnů od právní moci rozsudku. Ve smyslu § 149 odst. 1 o.s.ř. je žalobce povinen zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám advokáta, který žalovaného v řízení zastupoval (výrok II.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Krajského soudu v Praze, se sídlem nám. Kinských č. 5, 150 75 Praha 5.

Nesplní-li povinný dobrovolně svoji povinnost uloženou mu tímto rozhodnutím, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí nebo návrh na nařízení exekuce.

Praha 20. července 2018

Mgr. Pavla Peltrámová, v. r.
samosoudkyně